

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.104/2011/17.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év március hó 21. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 6.B.292/2008/20. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben megváltoztatja, a velük szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtását 4 - 4 (négy-négy) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Fejér Megyei Bíróság a 2010. év november hó 22. napján kihirdetett 6.B.292/2008/20. számú ítéletével I. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés] és társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre,

A II. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés] és társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, mint mellékbüntetésre, míg

A III. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete [Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés] miatt - mint különös visszaesőt - 1 év 8 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a III. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és részben kiadni, részben megsemmisíteni rendelte azokat.

Kötelezte a vádlottakat részben a felmerülés arányában, részben egyetemlegesen a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen mindhárom vádlott és védőik felmentés érdekében, az I. r. vádlott és védője másodlagosan enyhítéséért is, jelentettek be fellebbezést, az ügyész valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.264/2011/2. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta. A tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat feltárta, azokat értékelte, a mérlegeléssel megállapított tényállása megalapozott. A vádlottak bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a cselekmény minősítését törvényesnek tartotta.

Kifejtette, hogy a kiszabott büntetések a belső arányosságra is figyelemmel törvényesek, annak enyhítése egyik vádlott vonatkozásában sem indokolt.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálja el, melyen bejelentette, hogy nem kíván részt venni.

A II. r. vádlott védője írásban is benyújtotta a fellebbezésének indokolását.

Eszerint az elsőfokú ítéletet megalapozatlannak tartotta, amely miatt vagylagosan, annak kiküszöbölése érdekében, bizonyítás felvételét indítványozta és ennek következtében a II. r. vádlott felmentését, illetve amennyiben a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki a megalapozatlanság, akkor az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem folytatta le teljes körűen a bizonyítást, így nem mellőzhető további számos tanú kihallgatása, amire indítványt is tett a beadványában, míg a sértetti oldal vallomásait alkalmatlannak tartotta a tényállás megállapítására. Emellett a II. r. vádlott házastársának egészségügyi állapotát igazoló orvosi iratokat csatolt.

A nyilvános ülésen az I. és II. r. vádlott új meghatalmazott védője részben módosította a már előterjesztett fellebbezést, így egyértelműen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Két okra hivatkozott, a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontja értelmében arra, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, továbbá a Be. 375. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint olyan, a másodfokú eljárásban nem orvosolható, eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt a bűnösség megállapítására, stb.

Ez utóbbi hatályon kívül helyezési ok kapcsán kifejtette, hogy elsőfokú bíróság által történt jegyzőkönyvezés (20. számú jegyzőkönyv) nem felelt meg a Be. 251. § (1) bekezdésében rögzítetteknek, szűkszavú, nem tartalmazza kimerítően a vád és védőbeszégeket.

Az indokolási kötelezettség elmulasztása kapcsán kifejtette, hogy az a teljes körű bizonyítás hiányának köszönhető, mivel álláspontja szerint egy ilyen jellegű ügyben valamennyi számba vehető tanút ki kell hallgatni. Azok a vallomások pedig, amelyeket a vádlottak terhére értékelt az elsőfokú bíróság nem voltak következetesek, a bíróság pedig nem indokolta meg kellően, hogy miért fogadta el mégis ezeket a vallomásokat.

A második tényállási pont tekintetében szükségesnek tartotta volna az igazságügyi orvosszakértő meghallgatását a tárgyaláson, figyelemmel a cselekmény kísérleti szakban maradására, illetve az eszköznélküliségre.

Emellett másodlagos indítványként a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést is fenntartotta, kifejtve, hogy nem indokolt ennyi idő elteltével, az enyhítő körülményekre tekintettel a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása.

A III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen szintén módosította a fellebbezését, így elsődlegesen a III. r. vádlott felmentésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, harmadlagosan pedig a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A III. r. vádlott védője is kifejtette perbeszédében, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le teljes körű bizonyítást, álláspontja szerint mentő tanúk nem kerültek kihallgatásra.

Azon sértetti tanúvallomások, melyekre a megyei bíróság az ítéletét alapította, következetlenek, az ellentmondásokat nem oldotta fel a bíróság, a szembesítéseket nem tette tárgyalás anyagává, indokolási kötelezettségének sem tett eleget. A felismerésre bemutatást aggályosnak tartotta, mint ahogyan azt is, hogy az eredetileg garázdaság miatt városi bíróságra benyújtott vád miként változhatott életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérletévé. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson szinte azonnal felolvasta a tanúk korábbi vallomásait, illetve azt, hogy a megyei bíróság előtt ismertetésre kerültek a városi bíróság tárgyalásán felvett jegyzőkönyvek.

Az iratismertetést formainak, a jegyzőkönyvezést pedig szintén hiányosnak tartotta.

Mindezekre tekintettel a megalapozatlanságot, illetve az eljárási szabálysértéseket a másodfokú eljárásban nem tartotta kiküszöbölhetőnek.

A vádlottak utolsó szó jogán valamennyien csatlakoztak a védőikhez.

Az ítélet tábla az előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

A Fővárosi Ítélet tábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit megtartotta, annak ellenére, hogy a jegyzőkönyvezés kapcsán kifejtett védői kritika nem minden alapot nélkülöző. Ellenben az említett

hiányosságok, így különösen a perbeszédék kétség kívül szűkszavú rögzítése, olyan lényeges eljárási szabálysértésként nem volt értékelhető, mely a Be. 375. § (1) bekezdésében foglalt hatályon kívül helyezési okot eredményezné, azaz a minimális követelményeknek megfelelt.

Az ilyen jellegű ügyekben, ekkora időmúlás mellett, hatásköri változás miatt előlről kezdett eljárásban alappal nem kifogásolható, hogy a kihallgatandó személy „nem emlékszem” nyilatkozatát követően a bíróság felolvassa a korábbi vallomásait.

Nem kifogásolható az elsőfokú bíróságnak az az eljárása sem, hogy a korábbi, városi bíróság előtt felvett jegyzőkönyveket, illetve azok tartalmát eljárásában tárgyalás anyagává tette, figyelemmel arra, hogy azok felvételére törvényesen, az eredetileg benyújtott vád szerinti hatáskörrel és illetékességgel rendelkező városi bíróság eljárásában került sor. Ennek megfelelően míg a városi bíróság a bizonyítás során nem jutott arra a következtetésre, hogy a cselekmény másként is minősülhet, amely a hatáskörét meghaladja, a büntetőeljárási törvény szerint járt el. Az ezen eljárásában beszerzett bizonyítékok nem minősíthetők tiltott módon beszerzetteknek, szabályszerűen megalakított bíróság előtt folyt az eljárás, így azoknak a megyei bíróság előtt újra kezdett eljárásban a bizonyítékkénti értékelése semmilyen aggályt nem vet fel, sem abszolút, sem relatív eljárási szabálysértést nem képez.

Az elsőfokú bíróság iratismertetése is megfelelt a törvényi feltételeknek, azokkal kapcsolatos további indítvány a jegyzőkönyvből kitűnően nem volt.

Megállapította az ítéletábra, hogy a megyei bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges és még elégséges körben eleget tett és ítéletét megfelelő mértékben indokolta is. A vádlottak tagadó vallomásával szemben álló, terhelő vallomásokról kétség kívül megállapítható, hogy azok nem voltak következetesek - ami az ügy jellegéből, körülményeiből fakadóan feltétlen nem is várható el - azonban az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy miért fogadta el a tanúk vallomását és utalt eközben a tanúk következetlenségére is.

A terhelő tanúvallomások lényegét megfelelően látta át és értékelte, így a három vádlott cselekvőségét valójában iratszerűen állapította meg, az egyes tanúvallomások részleteiből megfelelő következtetéseket levonva.

Ekként a mérlegeléssel megállapított tényállása mindkettő cselekmény vonatkozásában megalapozott volt, azt mindössze a másodfokú eljárásban felmerült újabb adatokkal kellett kiegészíteni a személyi részt illetően, a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottnan:

- Az I. r. vádlott három kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, jelenleg gépkocsivezetőként dolgozik a családi vállalkozásban. Ingatlan fedezetű hitele törlesztő részlete havi 34.190,- forint 2012. év szeptemberétől.
- A II. r. vádlott jelenleg 1. társaságnál áll alkalmazásban.

(A másodfokú eljárásban előadottak, illetve csatolt iratok alapján)

Ez a tényállás megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági hibáktól, így a másodfokú eljárásban irányadó és a felülbírálat alapját képezi.

A megyei bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a vádlottak terhére megállapított bűncselekményeket is.

Helyesen értékelte az életveszélyt okozó testi sértés kísérleténél a három vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek, mivel megállapította, hogy valamennyiüket - szándékegységben, egymás tevékenységéről tudva - a testi sértés szándéka vezérelte. Abban pedig a bírói gyakorlat töretlen, hogy azon esetben, ha a három elkövetőből kettő a sértett lefogásával teszi lehetővé a harmadik társuknak a bántalmazás véghezvitelét, akkor valamennyi elkövető tényállásszerű magatartást valósít meg.

Az 1. tényállási pont alatti cselekmény esetében az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján egyértelmű volt, hogy a sértettnél a szúrás következtében enyhe vérvesztéses állapot alakult ki, a súlyosabb, közvetett vagy akár közvetlen életveszélyes állapothoz vezető jelentősebb mértékű kivérzéses állapot kialakulásának elmaradása az időszerű és szakszerű orvosi ellátásnak volt köszönhető. Erre, illetve az elkövetés további körülményeire figyelemmel helytálló volt az elsőfokú bíróság részéről a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként történő minősítése, melyet a vádlottak eshetőlegesen szándékkal valósítottak meg.

Hasonlóképpen az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján a 2. tényállási pont alatti cselekmény minősítésénél is a súlyosabb sérülés okozásának a lehetősége volt az irányadó, mivel a bántalmazás során az arc, azaz a fej támadása az adott elkövetési ismérvek mellett alkalmas volt a súlyos testi sértés büntette kísérletének a megállapítására.

A megyei bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen vette számba, azt az I. r. vádlott esetén mindössze azzal kell kiegészíteni az időközben bekövetkező változásra tekintettel, hogy jelenleg három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, így enyhítő körülményként ez értékelendő javára, míg valamennyi vádlott esetében súlyosító körülményként kell értékelni az éjszakai elkövetést is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor már nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlottak javára a jelentős időmúlást és a szabadságvesztés büntetéseket - az egyéb körülmények figyelembe vételével -, az I. és II. r. vádlottak esetén a törvényi minimumban, míg a III. r. vádlott vonatkozásában pedig az enyhítő szakasz alkalmazásával, az alatt állapította meg. Ezen szabadságvesztés büntetések további enyhítésére éppen azok méltányos

volta miatt nem kerülhetett sor, azonban a további jelentős időmúlásra tekintettel, mely a vádlottak terhére nem volt felróható, az ítélőtábla lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetések felfüggesztésére az I. r. és II. r. vádlottak tekintetében. A III. r. vádlott esetében azonban, aki különös visszaesőként, a korábbi szabadságvesztés büntetéséből engedélyezett feltételes szabadság hatálya alatt követte el a jelen ügyben terhére megállapított bűncselekményt, a Btk. 91. § (1) bekezdés c/ pontjában írt rendelkezés kizárta ezen lehetőséget. A szabadságvesztés végrehajtása ugyanis nem függeszthető fel abban az esetben, ha az elkövető a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt (vagy felfüggesztésének próbaideje alatt követte el). A III. r. vádlott, ahogyan azt már az előzőekben rögzítette az ítélőtábla, a szabadságvesztés végrehajtásának a befejezése előtt, feltételes szabadságra bocsátás hatálya alatt követte el ezen bűncselekményt, így a vele szemben enyhítő szakasszal kiszabott, egyébként méltányos szabadságvesztés büntetés végrehajtása nem függeszthető fel, illetve ahogyan azt elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, a Btk. 47. § (4) bekezdés a/ pontja alapján feltételes szabadságra sem bocsátható.

Az I. és II. r. vádlottakkal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére tekintettel, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést egyidejűleg mellőzte az ítélőtábla.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítélőtábla a Fejér Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A védelem által kihallgatni indítványozott személyeket a nyomozó hatóság a nyomozás során már kihallgatta, semmilyen érdemi információval nem szolgált az ügyre vonatkozóan, ezért nem került sor már az elsőfokú eljárásban sem a kihallgatásukra. Az ítélőtábla emiatt szintén szükségtelennek tartotta megidézésüket, a tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható volt.

Budapest, 2013. év március hó 21. napján

. Rédei Géza s.k.. Bartkó Levente s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fejér Megyei Bíróság 6.B.292/2008/20. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.104/2011/17. számú ítéletében írt változtatás mellett mindhárom vádlottra nézve jogerőre emelkedett és - I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Budapest, 2013. év március hó 21. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: